

Aldırmayın

– Mecit Aktürk · 03 Ocak 2013

Aldırmayın!...

Kapayın gözünüzü; "görmedik" deyin, geçin
Zulüm edip, üzene, ezene aldırmayın
Tartın her sözünüzü; sormayın neden, niçin
Suçu verip düşene, düzene aldırmayın.

Lafı mı olur beyler, gurûrun, asâletin
Buyrun, örtün üstünü, her türlü melânetin
Milli olan herşeyin, güzel olan âdetin
Kılcal damarlarına sızana aldırmayın.

Kapatın gözünüzü! Muhtaç, görmesin sizi
Bilmeyin, fakirlik ne; açlık ne, nedir sızı
Taç verip edepsize, taltif edip haksızı
Adalet dengesini bozana aldırmayın.

Yaftalar yapıştırıp, okuyup niyetini
Yesin herkes iştahla birbirinin etini
Gün, bölünme günüdür! Göster marifetini!
Birlikten dem vurana, kızana aldırmayın.

Kiminiz yandaş olsun, kiminiz muhalefet
İnim inim inlesin hoşgörüyü zerâfet
Kardeşlik, millet için deyip "en büyük afet"
Kavga, küfür ederek, gezene aldırmayın.

"Bir Türk dünyaya bedel!" olsun dillerde türkü
Kandırın kendinizi; kandırmak" olsun "ülkü"
Yalanı bol masala deyip "en güzel öykü"
Kalemi kan ağlayan ozana aldırmayın.

Sanatçıysan farklısın; zenginsin, asil soyun
"Dağdaki çoban" ile bir olmamalısın
"Millet" dediğin ne ki? Ya çok saf, ya da "koyun!"

Arsızlıkta yol alıp, azana aldırmanın.

"Bidon kafalı" deyip milletin yarısına
Katılın, utanmayın, "aydınlar!" sürüsüne
İltifatlar dizerek edepsiz birisine
Tefrikada tehdidi sezene aldırmanın.

Ben mi? Ben "sagduyuyum", desem de hazır yafta
Kolay değil yer bulmak sizinle aynı safta
Yolu düşen olursa buluşalım insafta
Adımı listenizden çizene aldırmanın.

Açan ümit çiçeğim henüz daha solmadı
Hep doğruyu söyledim, kulak asan olmadı
Bir de tersten denedim; başka çarem kalmadı
Sözümde dudak büken, bezene aldırmanın...

Mecit Aktürk